

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הודחו מאליהן מהו? וידיחו אמר רחמנא ולא שהודחו מאליהן, או דילמא אפילו הודחו מאליהן?	איבעיא להו:											^	◇
הדיחיהו נשים וקטנים.	תא שמע:											♣	◇
אמאי? ליהוי כהודחו מאליהן												♣	
הנך בטר נפשיהו גרידי, הני - בטר נשים וקטנים גרידי.												!	◇
עד שיודה רובה.													♣
היכי עבדינן?												♣	
דנין - וחובשין, דנין - וחובשין.	רב יהודה:											!	◇
נמצא אתה מענה את דינן של אלן	אמר ליה עולא:											♣	
דנין - וסוקלין, דנין וסוקלין.	אלא אמר עולא:											!	◇
דנין וסוקלין דנין וסוקלין.	איתמר, רבי יוחנן:											♣	◇
מרבין להן בתי דינין.	ריש לקיש:											♣	◇
איני?												♣	
(דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא - איש ואשה אתה מוציא לשעריך ואי אתה מוציא כל העיר כולה לשעריך	והאמר רבי חמא בר יוסי אמר רבי אושעיא:											♣	◇
אלא: מרבין להן בתי דינין, ומעיינין בדיניהן, ומסקינן להו לבית דין הגדול, וגמרי להו לדיניהו, וקטלי להו.												♣	◇
הכה תכה את ישיבי העיר וכו'.													♣
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום, לנו בתוכה והודחו עמה, אם נשתהו שם שלשים יום - הן בסייף, וממונן אבד. פחות מיכן - הן בסקילה, וממונן פלט.	תנו רבנן:											♣	◇
כמה יהיה בעיר ויהיה כאנשי העיר - שנים עשר חדש	ורמיניה:											♣	◇
לא קשיא הא - למיהוי מבני מתא, הא - למיהוי מיתבי מתא.	רבא:											!	◇
המודר הנאה מבני העיר, אם יש אדם שנשתהא שם שנים עשר חדש - אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן - מותר ליהנות ממנו. ביושבי העיר, אם נשתהא שלשים יום - אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן - מותר	והתניא:											♣	◇
החרם אתה ואת כל אשר בה כו'.													♣
(דברים י"ג) החרם אותה ואת כל אשר בה - פרט לנכסי צדיקים שבחוצה לה. ואת כל אשר בה - לרבות נכסי צדיקים שבתוכה, שללה - ולא שלל שמים, ואת כל שללה - לרבות נכסי רשעים שחוצה מפני מה אמרה תורה נכסי צדיקים שבתוכה יאבדו - מי גרם להם שידורו בתוכה - ממונם, לפיכך ממונם אבד	רבי שמעון:											♣	◇
(דברים י"ג) ואת כל שללה תקבץ, לרבות נכסי רשעים שבחוצה לה.	אמר מר:											♣	◇
ובנקבצים לתוכה.	רב חסדא:											♣	◇
פקדונות של אנשי עיר הנדחת מותרין.	רב חסדא:											♣	◇
היכי דמי?												^	
אי לימא דעיר אחרת, ואיתנהו בגוה												!	
פשיטא דמותרין, לאו שללה הוא												♣	
ואלא דידהו, ואיתנהו בעיר אחרת												!	
אי דנקבצין לתוכה, אמאי מותרין? ואי אין נקבצין לתוכה, הא אמרה חדא זימנא?												♣	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קוב
לא, לעולם דעיר אחרת דמפקדי בתוכה. והכא במאי עסקינן - כגון דקביל עליה אחריות, מהו דתימא: כיון דקביל עליה אחריות - כדדידה דמי, קא משמע לן.												קוב
בהמה, חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת - אסורה. עיסה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת - מותרת. מאי טעמא? בהמה - כמאן דלא פליגא דמיא, עיסה - כמאן דפליגא דמיא.	רב הסדא:											קוב
בהמת עיר הנדחת מהו דתיתגהני בה שחיטה לטהרה מידי נבילה? לפי הרב אמר רחמנא, לא שנת שחטה משחט לא שנת קטלא מקטל? או דלמא כיון דשחטה - מהניא לה שחיטה - מאי?	בעי רב הסדא:											קוב
תיקו.												קוב
שיער נשים צדקניות מהו?	בעי רב יוסף:											קוב
הא דרשעיות - אסור? (דברים י"ג) תקבץ ושרפת כתיב, מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושריפה, יצא זה שמחוסר תלישה וקביצה ושריפה.	רבא:											קוב
בפיאה נכרית.	אלא אמר רבא:											קוב
היכי דמי?												קוב
אי דמחובר בגופה												קוב
כגופה דמיא.												קוב
לא צריכא, דתלי בסיבטא. כנכסי צדיקים שבתוכה דמי - ואבד, או דלמא כיון דעילא ונפקא - כלבושה דמי												קוב
תיקו.												קוב
ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וכו'.												קוב
אין לה רחוב - אינה נעשית עיר הנדחת, דברי רבי ישמעאל.	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]											קוב
אין לה רחוב - עושין לה רחוב	רבי עקיבא:											קוב
במאי קמפילגי?												קוב
רחובה - מעיקרא משמע	מר סבר: [רבי ישמעאל]											קוב
רחובה - השתא נמי משמע.	ומר סבר: [רבי עקיבא]											קוב
וההקדשות שבה יפדו כו'.												קוב
היו בה קדשים, קדשי מזבח - ימותו, קדשי בדק הבית - יפדו, ותרומות ירקבו, ומעשר שני וכתבי הקדש יגנוזו.	תנו רבנן: [ת"ק]											קוב
בהמתה - ולא בהמת בכור ומעשר, שללה - פרט לכסף הקדש וכסף מעשר.	רבי שמעון:											קוב
היו בה קדשים, קדשי מזבח - ימותו.	אמר מר:											קוב
ואמאי ימותו? ירעו עד שיסתאבו, וימכרו, ויפלו דמיהן לנדבה												קוב
(משלי כ"א) זכה רשעים תועבה.	רבי יוחנן:											קוב
ממון בעלים הוא, והכא בקדשים שחייב באחריותו, ורבי שמעון היא	ריש לקיש:											קוב
ממון בעלים הוא.	דאמר: [רבי שמעון]											קוב
הא מדסיפא רבי שמעון היא - רישא לאו רבי שמעון												קוב
בקדשים קלים, ואליבא דרבי יוסי הגלילי												קוב
קדשים קלים ממון בעלים.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]											קוב
אבל קדשי קדשים מאי - יפדו, אדתני סיפא קדשי בדק הבית יפדו, ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בקדשים קלים, אבל קדשי קדשים - יפדו												קוב

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כיון דאיא חטאת שמתו בעליה דלמיתה אזלא - לא פסיקא ליה.												!	קיב:	
בשלמא רבי יוחנן לא אמר כריש לקיש - דכתיב (משלי כ"א) זבח רשעים תועבה, אלא ריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?												⚡	קיב:	
כי אמרינן זבח רשעים תועבה - הני מילי היכא דאיתנהו בעינייהו, אבל הכא כיון דאישתני - אישתני.	אמר לך: [ריש לקיש]											!	קיב:	
בהמתך ולא בהמת בכור ומעשר.	רבי שמעון:												◼	קיב:
במאי עסקינן?													^	קיב:
אילימא בתמימין													!	קיב:
שלל שמים הוא													⚡	קיב:
אלא בבעלי מומין													!	קיב:
שללה ניהון													⚡	קיב:
לעולם בבעלי מומין, ומי שנאכל בתורת בהמתך, יצאו אלו שאין נאכלין בתורת בהמתך, אלא בתורת בכור ומעשר, דשלל שמים ניהו	רבינא:												!	קיב:
ופליגא דשמואל.													◼	קיב:
הכל קרב והכל נפדה.	דאמר שמואל:												◼ ◼	קיב:
מאי קאמר?													^	קיב:
כל שקרב כשהוא תם, ונפדה כשהוא בעל מום - משלל אימעית. וכל שקרב כשהוא תם, ואינו נפדה כשהוא בעל מום, כגון בכור ומעשר - מבהמה נפקא.	הכי קאמר: [שמואל]												◼ !	קיב:
תרומות ירקבו.													◼	קיב:
לא שנו אלא תרומה ביד ישראל. אבל תרומה ביד כהן, כיון דממוניה הוא - תשרף.	רב חסדא:												◼	קיב:
מעשר שני וכתבי הקדש יגזו.	מתיר רב יוסף:												⚡	קיב:
והא מעשר שני ביד ישראל כתרומה ביד כהן דמי, וקתני יגזו													⚡	קיב:
אלא, אי אתמר הכי אתמר:													◼	קיב:
לא שנו אלא תרומה ביד כהן, אבל תרומה ביד ישראל - תנתן לכהן שבעיר אחרת.	רב חסדא:												◼ ◼	קיב:
עיסה של מעשר שני פטורה מן החלה, דברי רבי מאיר	תנן התם: [רבי מאיר]												◼ ◼	קיב:
מחייבין.	חכמים:												◼ ◼	קיב:
מחלוקת במעשר שני בירושלים	רב חסדא:												◼	קיב:
מעשר שני ממון גבוה הוא	דרבי מאיר סבר:												◼ ◼ ◼	קיב:
ממון הדיוט הוא	ורבנן סברי:												◼ ◼ ◼	קיב:
אבל בגבולין - דברי הכל פטור.	[דברי הכל]												◼ ◼	קיב:
מעשר שני וכתבי הקדש יגזו.	מתיר רב יוסף:												⚡	קיב:
במאי עסקינן?													^	קיב:
אילימא בירושלים													!	קיב:
מי הוא עיר הנדחת?													⚡	קיב:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עשרה דברים נאמרו בירושלים, וזו אחת מהן: אינה נעשית עיר הנדחת.	והתניא:	⚡				⚡						קיב:
ואלא בעיר אחרת, ואסקוהו לגוה			!			⚡						קיב:
הא קלטוהו מחיצות		⚡				⚡						קיב:
אלא לאו - בגבולין			!			⚡					◊	קיב:
וקתני יגנון						⚡					◊	קיב:
לא, לעולם דעיר אחרת, ואסקוהו לגוה. והכא במאי עסקינן - שנטמא.						!					◊	קיב:
ולפרקיה						⚡						קיב:
מניין למעשר שני שנטמא שפודין אותו אפילו בירושלים - תלמוד לומר (דברים י"ד) לא תוכל שאתו, ואין שאת אלא אכילה, שנאמר (בראשית מ"ג) וישא משאות מאת פניו.	דאמר רבי אלעזר:					⚡	■				◊	קיב:
הכא במאי עסקינן - בלקוח.			!								◊	קיב: